

Udfordringer for folkeskolen på Frederiksberg?

Frederiksberg Kommunelærerforening har bedt de politiske partier repræsenteret i kommunalbestyrelsen på Frederiksberg (Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne, Radikale Venstre, Konservative Folkeparti og Venstre) forholde sig til hvilke udfordringer, de ser for folkeskolen på Frederiksberg og – ikke mindst – hvordan de mener udfordringerne skal håndteres.

Enhedslisten: Flere penge til inklusion og to nye skoler

Desværre er den største udfordring for folkeskolen, hvordan vi rummer alle børnene. Flertallet erkendte alt for sent, at der skulle bygges én ny skole, og nu mangler der yderligere en. Imens er der bygget til på alle skoler; bygget ud så friarealerne er blevet mindre og SFO'erne er klemte inde på skolerne. Desværre, fordi det er rammebetingelser, som bare burde være i orden, så vi kunne hellige os det vigtigste: Uddannelse af eleverne til socialt og fagligt velfunderede borgere. I stedet for at bruge penge på luksusprojekter, burde kommunens ressourcer bruges til det der vigtigst, herunder en ny skole.

Vi prioriterer inklusion højt, men at inkludere udsatte børn kræver ekstra midler, bl.a. til efteruddannelse og styrkede kompetencer hos lærerne. Inklusion kan ikke ske som en spareøvelse, selv om vi måske på sigt kan slippe for unødvendige udgifter, der kan investeres i skolerne. Desværre investeres der på Frederiksberg ikke nok i inklusionen. Det er synd for de børn der inkluderes, for de andre børn, for lærerne og for forældrene. Vi konstaterede ved budgetvedtagelsen af lærerforeningen var glade for de midler flertallet satte af til efteruddannelse. Desværre fremgik det ikke, at skolerne betalte midlerne selv. En model flertallet har brugt på flere områder: Man skærer ned og giver nogle af pengene tilbage året efter og kalder det nye penge, en opprioritering osv. Det er kun en marginal skattestigning, der skal til for at skaffe penge til en ordentlig inklusion af de der skal inkluderes og gode forhold til dem der ikke skal!

Og så skal der tages fat på det største problem vi har med hensyn til børn og unges uddannelse. Frederiksberg ligger i den dårligste ende med hensyn til hvor stor en del af kommunens unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse.

Thyge Enevoldsen, Enhedslisten

SF: Udfordringer for folkeskolen på Frederiksberg – hvordan håndterer vi dem?

Udfordringer for folkeskolen på Frederiksberg er udfordringer for hele Frederiksberg. Folkeskolerne er nemlig det sted, hvor vores børn udvikles til at blive dygtige, stærke og demokratiske individer.

Med seneste budgetforlig for 2012 har der dog heldigvis været flere positive tiltag end negative besparelser. Dette har været vigtigt for os i SF. For vi ved, at vi politikere og befolkningen generelt kræver meget af skolerne og lærerne.

Der skal laves differentieret undervisning, inkluderes og skabes faglige resultater. Samtidig har skolerne været katebald i samfundsmæssige diskussioner de seneste mange år, hvor der ofte

er sat spørgsmålstegn ved lærernes evner og vilje til at give eleverne, hvad de har brug for – og løsningen har været at stille flere nye krav til skolerne og lærerne.

Også på Frederiksberg er vi blevet grebet af inklusionstankegangen. Med budget 2012 har vi endda også fået afsat ressourcer, så I lærere, der står med opgaven til hverdag, kan blive bedre rustet fagligt til at klare denne store opgave.

Vi er dog på ingen måde religiøse, hvad angår inklusion, og vi er meget bevidste om, at der er grænser for inklusionen. Den må ikke gå ud over fællesskabet, og ingen børn eller lærere må opleve gentagne nederlag i forbindelse med inklusionsopgaven.

Og – inklusion kræver ressourcer! Det må ikke være en spareøvelse.

En anden udfordring for folkeskolerne er, at klargøre de unge til en ungdomsuddannelse, så de unge efterfølgende gennemfører ungdomsuddannelsen. Der er nu et stort fravalg, og dette skyldes forskellige faktorer heriblandt manglende afstemning mellem evner og ønsker samt problemer med faglige huller.

De faglige huller er der bl.a. afsat midler til at afhjælpe med budgettet for 2012, og vi håber meget at det store fokus på frafald kan skabe styrkede unge mennesker, der både med skolens, forældrene og UU-vejledernes støtte kan påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse, og dermed højne deres chancer for resten af livet.

Rikke Lauritsen, medlem af Undervisningsudvalget og Balder Mørk Andersen, Rådmand i Frederiksberg Kommunalbestyrelse for SF

Socialdemokraterne: Velfærdssamfundets fremtid

For Socialdemokraterne er det afgørende, at Frederiksberg bliver bedre til at sikre vores unge en uddannelse. Ved meget tidligere at finde og reagere på de elever der skal have mere opmærksomhed. At give alle elever grundig og konstruktiv feedback på deres arbejde og sikre, at de præcist kender de faglige forventninger til dem. Vi ønsker mere anerkendelse af praktiske færdigheder, det vigtige i at gøre det man er dygtig til og fremelske det. Og så tror vi på, at forældrene gerne vil og kan hjælpe deres børn med at vælge en uddannelse, men at også de skal inviteres lidt mere målrettet.

Faglighed med rummelighed?

Der hersker rimelig bred enighed om, at folkeskolen skal have plads og ressourcer nok til at rumme langt de fleste elever. Vi skal kunne se på vores skole og genkende vores samfund. Det er en af de vigtigste grundpiller i folkeskolen, at den skal være for alle, også dem der skejer lidt ud eller ikke ligner os andre helt.

Samtidig er der et uskønt ensidigt fokus på noget så nøgent som karakterer. Høje karakterer. Men en karakter er et tal. Ikke en sandhed. Og karakteren kan ikke stå alene. Et 4-tal har ikke samme værdi i Gentofte som i Nordvest. Eller på Skolen på Ny Hollændervej som på Christiansskolen.

Derfor skal vi hele tiden huske os selv på, at hver gang vi hæver kravene til fagligheden, så er der også en gruppe børn, der reagerer stærkere. Og det skal vi være klar til at håndtere. Og klæde lærerne på til at møde opgaven med åben pande og styrkede kompetencer. Det er ikke rimeligt at lade skolerne stå tilbage med opgaven alene.

Frederiksberg Boldklub er kåret som landets bedste børneklub. Fordi der er plads til alle, fra Ivan Olsen til Ronaldo. Kan vores folkeskole gøre dem kunsten efter?

Anja Camilla Ravn, Socialdemokraterne

Radikale Venstre: Pladsmangel

Der er ingen tvivl om, at den mest presserende udfordring på Frederiksberg lige nu er: pladsmangel, og det gælder også for folkeskolen.

Tidligere var der et flyttemønster hvor mange børnefamilier investerede i hus og have i en anden kommune end Frederiksberg, så snart det ældste barn nærmede sig skolealderen. I dag er der flere og flere børnefamilier der vælger, at blive boende i kommunen, jeg er selv en del af en sådan familie. Jeg vælger, at tolke det som noget positivt, at det er lykkedes at gøre Frederiksberg så attraktiv, at familier vælger at blive i byen.

Desværre bliver kommunen ikke større, og de mange børn medfører, ikke kun et øget pres på vores skoler, men også på vores fritidsfaciliteter – hvor vores børn skal dyrke en masse spændende aktiviteter.

Derfor ser jeg det som en stor og spændende udfordring, at vi i kommunen får sammentænkt og udnyttet kommunens faciliteter bedst muligt, således at vores børn får lejlighed til at bevæge sig. Som formand for Kultur- og fritidsudvalget er det en af mine prioriteter, at der skabes rammer for bevægelse.

Bevægelse tror jeg også, er en forudsætning for den indlæring der skal forekomme i vores Folkeskole og derfor mener jeg, at der skal tænkes i nye baner, for at skabe rammer der appellerer til at vores børn bevæger sig. Pladsmangel er efter min overbevisning den største udfordring for Folkeskolen lige nu, men det er en udfordring der kan løses hvis vi tænker kreativt i forhold til udnyttelse af det eksisterende by-rum.

Morten Jung, formand for Kultur- og fritidsudvalget for Radikale Venstre

Konservative Folkeparti: Udfordringer for folkeskolen på Frederiksberg

På Frederiksberg har vi nogle af landets bedste og flotteste skoler og nogle af landets bedste lærere, og sammenlignet med andre kommuner bruger vi også rigtig mange penge på vores skoler – også på nybygning og renovering – og rigtig mange penge på efteruddannelse til vores lærere.

Men desværre er alt alligevel ikke godt, for vi har en række elever, som ikke får et tilstrækkeligt udbytte af deres skolegang. Alt for mange kan ikke gennemføre en ungdomsuddannelse – vi ligger bl.a. på en 95 plads ud af 98 kommuner, fordi vi har så stort et frafald på de videregående uddannelser. Så det skal der gøres noget ved!

Med budget 2012 har vi bl.a. besluttet, at der de næste år skal sættes stærkt fokus på udskolingen. Hvordan skal den indrettes og organiseres, så endnu flere får et endnu bedre udbytte og undgår det nederlag det er, ikke at kunne klare et skift fra skolen til en videregående uddannelse?

Vi véd, at hvis vi skal forbedre vores resultater, til glæde for alle, så er det ikke mindst de svageste elever, som vi skal gøre noget for. Derfor har vi sat midler af til, at medarbejderne på hver skole i det kommende år kan drøfte og udvikle nye tiltag for eleverne i udskolingen. Derfor vil jeg gerne udfordre alle lærere og pædagoger til at tænke med og komme med forslag til, hvordan vores skoler bliver endnu bedre og hvordan vi kan få især den svageste gruppe med, men samtidig også sikre, at det bliver endnu mere attraktivt for alle, at gå på

November 2011

vores folkeskoler. Hvordan skal fremtidens skole på Frederiksberg se ud? Alle er altid velkommen til at skrive til mig: margitoersted@frederiksberg.dk.

Margit Ørsted, 1. viceborgmester, formand for undervisningsudvalget

Venstre: Tillid er godt

Lenin – hvis nogen kan huske ham – er citeret for at sige, at tillid er godt, men kontrol er bedre. Nu er jeg ikke leninist, men han har en lille pointe. Blind tillid dur i hvert fald ikke, hvis man er ansvarlig for kvaliteten af folkeskolen, og det er man som folkevalgt politiker – hvad enten man sidder i kommunalbestyrelsen eller folketinget – eller begge dele.

Leninisterne forsøgte forgæves at opbygge et kontrolsystem for den offentlige sektor, som var altomfattende. Man kontrollerede antallet af frakker, der blev produceret på frakkefabrikkerne – og når det viste sig at være en dårlig idé, fordi frakkefabrikanterne fabrikerede tynde og små frakker for at spare på stofferne, så ændrede man kontrollen til, hvor mange kilo frakker, der blev produceret. Det duede heller ikke, og resten er historie.

Vi har i et vist omfang begået de samme fejl som leninisterne i vores forsøg på at kontrollere folkeskolen, hvor der er blevet målt og kontrolleret på det forkerte. Det begyndte for alvor med overenskomsterne og deres minutt tyranni, som har været med til at skabe et system med millimeterretfærdighed og mistillid – på begge sider.

Mit håb er, at vi bevæger os fra mistillid til tillid, og til en kultur, hvor evaluering bliver set som noget helt nødvendigt, hvis man skal opnå fremgang for den enkelte elev, den enkelte klasse, den enkelte klasse og den enkelte kommune. En kultur, hvor målsætninger og dokumentation af alle lærere opfattes som nødvendige forudsætninger for faglighed. Det er mit ønske for Frederiksbergs folkeskole. Vi er godt på vej, så jeg er optimist.

Jan E. Jørgensen, Venstre